

ΚΥΠΡΟΣ 74

Ή θάλασσα
 ένα υπερχρονικό παραμύθι
 μιὰ όξεια Διαιόσηση..

Καί μεις πού γυρεύαμε
 μιὰ χούφτα γής δικής μας...
 Τώρα μιὰ παλάμη
 πυρπολημένη στο Κόκκινο
 γεμάτη στόχτες από όνειρα
 με βορεινή άνάσα...

Τά όνειρά μας πάλι,
 δέν ήταν άθραυστα.
 Οί κανονισμοί σε άπόλυτη ακρίβεια.
 Τό Παιχνίδι θα τό συντρόφευαν
 πάντα άποσιωπητικά...

Ήπειτα ό άγώνας κερδίζεται
 σ' ένα λείο έπίπεδο
 χωρίς κυρτώσεις
 — Παρασπονδία!

Τό Παιχνίδι
 δέν ήταν τίμιο.
 Κανείς δέν μπόρεσε
 να τό άποκρυπτογραφήσει...

Τό Παιχνίδι ήταν "Ατιμο!
 Χάσαμε πρώτοι
 κι άφέθηκε στο μέσον...

ΝΑΝΤΙΑ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ